Якщо Леандр і справді вплав
(Цей міф затямили дівчата)
Твій, Геллеспонте, вир долав,
Аби кохану зустрічати;

Якщо вночі зимою плив
Він морем до своєї Геро,—
Хай вал валив і ливень лив,—
Як жаль обох мені, Венеро!

Я ж — виродок! — і не вночі,
У травні плив, а не зимою,
Лежу й стогну, удаючи,
Що рівня славному герою.

Легенди вславили його,
Що на зальотні плив забави
Та ще бог відає чого...
Він ласки ждав, я прагну слави.

То хто ж слушніш пускався вплав?..
На смертних гнів богів звалився:
Він більш за мене постраждав,—
Він потонув, я ж — простудився.

9 травня 1810